

**Gods
dolheid**

Chris van de Ven

Gods dolheid

**In 100 stappen
genezen van
je religie**

NOORDBOEK

Eventuele opbrengsten komen ten goede aan Stichting HOPE XXL.

© 2025 Chris van de Ven | uitgeverij Noordboek

Omslagontwerp: Bart van den Tooren

Boekverzorging: Elgraphic

Illustraties: Peter de Wit

ISBN 9789464713909

NUR 700|730

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van uitgeverij Noordboek, Hellingbaas 1, 8401 JH Gorredijk, Nederland – info@noordboek.nl.

Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

De uitgeverij heeft ernaar gestreefd alle copyrights van de in deze uitgave opgenomen illustraties te achterhalen. Aan hen die desondanks menen alsnog rechten te kunnen doen gelden, wordt verzocht contact op te nemen met uitgeverij Noordboek.

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (fsc) mag dragen. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Noordboek is onderdeel van
20leafdesdichten en in liet fan wanhoop bv

www.noordboek.nl

Opgedragen aan Eduard Douwes Dekker, Multatuli,
1820-1887, die sprekend over religie opmerkte:

‘Wy moeten de absurditeit flink
in ’t aangezicht spuwen.’

Voor Gerard Koopman (1941-2024, zie epistel 47),
een overtuigd atheïst die het bestaan van een god
resoluut verwierp.

‘Ik wil met deze fluim, die u nu in handen heeft,
mijn bijdrage leveren.
100% atheïst! Eindelijk echt verlost.’

Chris van de Ven

Inhoudsopgave

Voorwoord	11
Beschrijving van het ziektebeeld	17
Bijsluiter/gebruiksvoorschrift	19
1 Auto's zegenen en Christoffel op het dashboard	22
2 Als mensen geen goden hadden verzonnen, hoefde ik ze niet te ontkennen	24
3 A-theïst, A-reusist, A-draakist en zo verder	26
4 De genade van de late geboorte: de verlichting	28
5 Religie is geestelijke zelfmoord	30
6 De dood	32
7 God krijgt tbs (met dwangverpleging)	34
8 Bij één waarheid, geen tolerantie	36
9 Gelijk hebben of gelijk krijgen?	38
10 God lijdt aan eigenwaan	40
11 De ooievaar brengt dat soort kinderen	42
12 De natuur is wonderschoonwreed	44
13 Elk geloof is zijn eigen patiëntenvereniging	46
14 Respect want heilig	48
15 Cargocultus	50
16 Het OT versus NT	52
17 De humorloze god(en)	54
18 Waardeloze antwoorden op zinnige vragen	56
19 Als almah anders was vertaald	58
20 Onanie mag nie	60
21 Het leven is gecompliceerd, evolutie verklaart dat	62
22 Bijbels-cherry-picking	64
23 God is liefde	66

24	Waarom zijn er geen (academische) discussies tussen godsdiensten?	68
25	Stalin, Hitler en Mao	70
26	Je gelooft in de god van je ouders	72
27	Tot het jaar nul geen christengod	74
28	Hemelse dictatuur	76
29	In god we trust	78
30	Belasting betalen	80
31	Van veel godjes naar een god die nooit bestaan heeft (en dood is)	82
32	Uitgezaaide godsdolheid	84
33	Bidden en offers deel I	86
34	Religieus kleutergeleuter	88
35	Hoe godsdiensten ontstaan	90
36	Religie: onze grootste vijand	92
37	Bang voor de dood is brood voor de geestelijkheid	94
38	War on pessimism. Leve de Octopie	96
39	Geen hemels Utopia maar een aards Octopia	98
40	Moraliteit	100
41	Uitgespuugd	102
42	Debiliteitbestrijding	104
43	Het meerderwaardigheidscomplex van religies	106
44	Toeval	108
45	Godje wat mot je?	110
46	RK-kerk als dependance van de Efteling	112
47	Het leven heeft geen zin	114
48	Hemel boven – hel beneden	116
49	De Vrije Wil	118
50	Geen aantoonbare geloofsbasis	120
51	Het uitverkoren volk	122
52	Het ultieme weerwoord	124
53	Slavernij	126
54	Dino's	128
55	Lesje cognitieve dissonantie	130
56	Deïsme, Het Iets	132
57	Het godenkerkhof	134

58	Vrouwen	136
59	Het universum	138
60	Imaginaire vriendjes	140
61	Geesten en spoken	142
62	Erotiek	144
63	Altruïsme en Moeder Theresa	146
64	Spaghettimonster	148
65	De duivel	150
66	Varkens en schapen	152
67	Inenten en bloedtransfusies	154
68	Besnijdenis	156
69	De mormonen	158
70	Wonderen	160
71	Homeopathie en zo	162
72	Scheppingsverhalen	164
73	De tien geboden	166
74	Joods-christelijke waarden	168
75	Koran	170
76	Ufo's	172
77	Marjoe	174
78	Aflaten, de rol van geld	176
79	Bedroghunkering versus De Acht Wetten van het Atheïsme	178
80	Predestinatie en ander twistgedoe	180
81	$2+2=4$ en niet 5	182
82	Apartheid of de Vloek van Cham	184
83	Missionarissen en zendelingen	186
84	Socrates	188
85	Bijna-doodervaringen (BDE)	190
86	God is een mysterie	192
87	Euthanasie en abortus	194
88	Het celibaat	196
89	Een hoop heiligen	198
90	Massa's martelaren	200
91	Homo-lesbo	202
92	Reïncarnatie	204

93	Bidden en offers deel 2	206
94	Onderwijs	208
95	De religieuze kindertelefoon	210
96	Prullenbak-professoren	212
97	Agnosten	214
98	Wat zegt Multatuli?	216
99	(On)bekeren	218
100	Mijn god bestaat niet	220

Voorwoord

Een beetje atheïst zijn bestaat niet! Je kunt wel een beetje geloven of veel geloven. Je vindt geen mensen die alles geloven, want ze zijn niet gek.

Gelovers in én reuzen én kabouters én Jezus én eenhoorns én elfjes én Zeus én feeën zijn uiterst zeldzaam. Gelovers in de kerstman én Sinterklaas vind je nog wel bij kinderen, maar dat geneest vanzelf en is vaak van korte duur.

Gelovers in óf Wodan, óf Jahweh, óf Allah, óf Boeddha, óf een van de Hindoegoden vind je nog in groten getale. Hoewel, Wodan-gelovers zijn er niet meer. Net zoals de gelovers in Zeus, Amon-Ra, Jupiter of Freya, zijn zij schijnbaar opgelost in het niets. Logisch. Dat zijn zo'n vreemde godsdiensten. Die kunnen niet waar zijn. Ze zijn niet gek, die gelovers. Je kunt ze veel wijsmaken, maar er zijn grenzen.

Gelukkig voor priesters, monniken, rabbi's en imams blijft er nog altijd genoeg over om in te geloven én genoeg gelovigen die dat doen. Onderling geheel tegenstrijdig en dus onverenigbaar weten ze elkaar kudde schapen te leiden, die het zelf-nadenken op non-actief hebben gezet. Gelovigen die zich door angst en/of hemelse beloften in de luren laten leggen. Voor hen is dit boekje, maar toch vooral voor de christenen onder die gelovers en dan met name de katholieken in Nederland. Verderop leest u waarom.

Dit boekje is voor hen die ergens in hun achterhoofd een zacht stemmetje horen zeggen: 'Klopt dit allemaal wel?' Voor hen die verlost willen worden en niet langer voor gek willen staan doordat ze de regie over hun eigen leven hebben overgedragen aan charlatans die er een broodwinning uit halen en er macht aan ontnemen. Voor hen is dit boekje.

Voor hen, die denken: 'Er kan toch niet "niets" zijn!', is dit boekje. (Spoiler alert: 'Ja, er is echt niets!')

Ook voor hen die bang zijn voor de dood en lijden aan het leven of denken 'Dit kan toch niet alles zijn?' is dit zelfgenezingshandboek. (Spoiler alert: 'Ja, dit is alles. Wen er maar aan.')

In honderd overzichtelijke stappen, honderd essays, honderd epistels, honderd pilletjes ter genezing komt u zo, stap voor stap, tot honderd procent atheïst. Niet meer lijdend aan het Religieus Up-Syndroom, geen Godsdolheid meer. Niet meer het heil van boven verwachten, niet langer een hemelspeculant zijn. Eindelijk verlost (spoiler alert: dit wil niet zeggen dat het makkelijker wordt).

Bij voorbaat, excuses

Ook al waren er 'goede' Duitsers in de Tweede Wereldoorlog, ze zijn geen vergoelijking voor het fascisme. Het zelfreinigend vermogen van religies is net zo verwaarloosbaar.

Ook al zijn er veel christenen die geen mens kwaad doen, dan is dat nog geen reden om hun organisatie, met hun spookrijdende herders, niet te wijzen op de doodlopende weg van hun geloof. Te wijzen op alle misère die uit naam van hun god de wereld en de samenlevingen werd en wordt aangedaan.

Zolang de christenclub leden heeft, blijft ze in stand. Net als alle andere religies.

Degenen die kritiek uiten op religie, met de atheïsten vaak voorop, worden niet zelden weggezet als arrogant, ongeduldig, intolerant of onverdraagzaam tegenover geloof en gelovigen. Het grootste verwijt is echter dat ze irritatie oproepen bij gelovigen. Hevige jeuk en weerzin treft de gelovigen. Dit boek zal aan al deze verwijten ruimschoots voldoen en daarvoor mijn onoprechte excuses. Het is niet de bedoeling om iemand persoonlijk voor het hoofd te stoten, maar de waarheid geweld aan blijven doen is te veel gevraagd. De prijs van religies is veel te hoog. Ik hecht aan waarheid en kom op voor vrijheid, ook al doet dat sommigen zeer.

Of zoals Daniel Dennett al zei:

‘Wij moeten voorzichtig zijn wanneer we de diepste overtuigingen van mensen aanspreken, want voor velen zijn deze overtuigingen hun meest gekoesterde bezit. Maar dat betekent niet dat we de waarheid moeten vermijden.’

En over de irritatie die dat opwekt zei hij:

‘Er is geen beleefde manier om iemands illusies te ontnemen.’

Om u per epistel enigszins voor te bereiden op de irritatiegraad van de betreffende tekst, wordt onder aan de pagina het irritatieniveau voor de gelovige lezer ingeschat. Het gaat om milde, hevige en extreem hoge mate van verwachte opgewekte ergernis. De gelovige lezer kan zich enigszins wapenen en/of schrap zetten voor hetgeen wordt voorgeschoteld.

Dat de atheïst zich ergert aan de religieuze praktijken wordt buiten beschouwing gelaten. Daar heeft een gelovige nog nooit naar gekraaid. Het zijn de religieuzen die zich doorgaans wentelen in hun slachtofferrol. Deze constatering wekt al direct irritatie op.

Verantwoording

Eén ding is zeker. Dit boek is me niet geopenbaard. Ik heb geen engel op bezoek gehad en ben niet bevangen door een vreemd licht. Er is me niets ingefluisterd. Ook heb ik geen getallen door gekregen van reeds lang overleden voorouders. Wel was ik tot mijn zestiende misdienaar en vond ik het geweldig om een centrale rol op het hoofdpodium in de katholieke kerk te mogen spelen. Ik kon heel goed een vroom snoetje opzetten. Er is nooit iets onoorbaars met me uitgehaald. De plaatselijke deken is onlangs wel van zijn voetstuk gevallen, maar heeft mij schijnbaar niet interessant gevonden.

Vanaf mijn veertiende ging ik inhoudelijk nadenken over wat ik zag en hoorde in onze katholieke kerk. Ik was er snel uit. Om mijn alleenstaande moeder niet te ontrieven en omdat ik de drang van het podium op zondagochtend moeilijk kon weerstaan, duurde het even voordat ik de kerkdeur definitief achter me dichtgooide. Ze was een schat, mijn moeder, toch verloor de achterlijkheid en leeghoofdigheid die me werd voorgeschoteld het met glans ten opzichte van de loyaliteit aan mijn moeder. Zelf gaf ze rond haar tachtigste levensjaar

er ook de religieuze brui aan. Ze wilde niet begraven worden en geen kerkdienst. Logisch als ze jou levenslang hebben gezegd dankbaar te moeten zijn, dat je geweldige echtgenoot op zijn veertigste sterft en jij, als zwangere zesendertigjarige moeder van al drie kinderen, je lot moet dragen, want gods wegen zijn ondoorgrondelijk.

Ik kreeg de naam van mijn papa in de hemel, zo stond op het geboortekaartje. Voor mij was die overleden vader een soort god in de hemel. Dan ben ik zijn zoon op aarde. Dat concept heb ik vaker gehoord en geeft mij het recht om dit boek te schrijven.

Ik heb veel gelezen en nagedacht. Nog meer gesproken en gediscussieerd met hen die geloven. Dat alles verwerd tot een ratatouille van gedachten en meningen.

In dit boek komt alles samen. Het is vol van tot mij eigengemaakt plagiaat. Wat ik zelf heb bedacht of wat van een ander komt, kan ik niet precies meer zeggen. Voor wat volgt ben ik schatplichtig aan mensen als: Floris van der Berg, Anton Constandce, Maarten 't Hart, Richard Dawkins, Herman Philipse, Christopher Hitchens, Rudy Kousbroek, Yuval Noah Harari, Multatuli, Etienne Vermeersch en vele anderen, onder wie zij die in *De Vrijdenker* publiceerden. Ik denk dat geen van hen het mij euvel duidt, als ik ze (on)bewust aanhaal zonder expliciete bronvermelding in een van de honderd stukjes die gaan volgen.

In het gebruik van termen en voorbeelden wordt veelal verwezen naar het christelijk geloof, dat natuurlijk een brede gemene deler heeft met het jodendom en de islam door de acceptatie van de gemeenschappelijke aartsvader Abraham en de verhalen uit het oude testament. Als er willekeurig gesproken wordt over 'god', dan wordt veelal de christelijke god bedoeld.

Het gebruik van hoofdletters voor religieuze boeken wordt niet toegepast. Het woord 'god' is geen eigennaam en krijgt geen hoofdletter.

Indien bij een persoon wordt aangegeven in welke periode deze geleefd heeft, staan achter de naam de jaartallen van geboorte en sterven. Daarbij dan de toevoeging VOJ als het gaat over iemand die leefde Voor Onze Jaartelling en NOJ voor hen die leefden Na Onze Jaartelling. Het moge duidelijk zijn dat we uitgaan van de praktische aansluiting van het veelgebruikte jaar o als scheidslijn.

Verwijzingen naar de bronnen als het gaat om bijbelteksten worden inconsequent toegepast. Daar waar ik het relevant vind en/of het uitnodigt tot navorsen staat de vindplaats genoemd.

Multatuli zei over theologie: ‘...die hysterische beschouwing van dingen die er niet zijn’.

Het boek, de kuur, is in eerste instantie bedoeld voor christenen. Hun geloof wankelt en is al behoorlijk uitgehold. Met name de katholieken in Nederland hoeven nog maar een klein zetje te krijgen voordat ze massaal uitroepen: ‘Oké, jullie hebben gelijk. Wij hebben alles vanaf het begin bij elkaar verzonnen. Sorry!’ Sommigen zullen alleen nog overhouden: ‘Er moet toch iets zijn.’

Aanhangers van andere religies zijn meer dan welkom om te proberen of de zelfgenezing bij hen ook werkt. Dat zou theoretisch het geval moeten zijn, ware het niet dat de aard van de aandoening bij hen veelal nog sterker is. Het zou mooi zijn als iemand uit eigen kring, met meer verstand van hun specifieke geloof, een dergelijk zelfgenezingshandboek zou willen samenstellen. Ik koester de hoop dat als de Nederlandse katholieken ruiterslijk toegeven dat het allemaal katholieke kul is, en ze de laatste katholieke kerkdeuren achter hun katholieke kont sluiten, anderen uiteindelijk hun voorbeeld zullen volgen. Het Nederlands spreekwoord zegt het al: ‘Goed voorbeeld doet goed volgen!’

Bovenal is dit boek bedoeld voor hen die nu nog geloven. Maar voor u verder gaat lezen... denk nou eerst zelf vijf minuten na over wat u gelooft. Gebruik even uw verstand.....

Leg het boek terzijde als u zich nu al realiseert dat het allemaal apekool is.

Als u echter nog steeds overtuigd bent van uw waardevolle religie..., dan lijdt u aan het Religieus-Up-Syndroom (RSU), beter bekend als Godsdolheid, en volgt genezing op de volgende pagina's. Ik wens u beterschap.

PS. Mocht de remedie toch niet helpen en blijft u gelovig, is dat op zich geen probleem. Ik gun iedereen zijn privé-geloof, maar houd het dan ook privé en sluit u niet aan bij clubs die het privé-domein van anderen willen bepalen op basis van de zogenaamde wil van een of andere god.

PPS. Aan vrouwen nog een speciale oproep. Verdiep u in wat uw geloofsclub over uw positie binnen de samenleving zegt. Dat wenst u uw dochters toch niet toe? Waarom daar dan zelf wel in meegaan?

PPPS. Het boek heeft, als vanzelfsprekend, een aanmatigende toon: de atheïst die het allemaal zéker weet. En eerlijk is eerlijk, dat is best gerechtvaardigd – maar zoals bij alle wijsneuzigheid ligt pedanterie op de loer. Tip: lees het in kleine doses. Een stukje hier, een beetje daar. Dat helpt om de eventuele allergische reactie te dempen. Want ja, het mag allemaal nog zo waar zijn... soms komt het gewoon irritant over.

Beschrijving van
het ziektebeeld (in DSM)

Religieus-Syndroom van Up (RSU)

Het Religieus-Up-syndroom wordt gekenmerkt door het zich inbeelden van niet-bestaande gebeurtenissen en fenomenen. De patiënten vertrouwen op ongedefinieerde krachten, nemen kolderieke oorzaak-gevolgrelaties serieus (bidden), accepteren en voelen tevredenheid over domme antwoorden op moeilijke vragen en ervaren 'iets' buiten zichzelf waar ze naar moeten luisteren (vaak van boven). Het syndroom is zeer besmettelijk en dragers van de aandoening richten zich op het infecteren van zoveel mogelijk anderen, met name kinderen.

Het Up-syndroom ontstaat waarschijnlijk als gevolg van een zeldzaam chromosoomdefect, dat van invloed is op de neurale circuits die verantwoordelijk zijn voor het onderscheid tussen fantasie en realiteit. Mensen met dit defect hebben een zeer sterke neiging om te geloven in alle mogelijke onzin, zeker als deze onder het mom van religie wordt aangereikt. Men wordt vaak al van kinds af aan tot gelovig-gemaakte, doordat het defect via de ouders wordt doorgegeven in het genenpakket. Bovendien wordt het ook direct na de geboorte versterkt door de ouders en sociale omgeving, middels het aan banden leggen van de vrije wil, het zelf nadenken af te remmen en het kind te overladen met ongegronde angsten en taboes (in deze is een relatie met het syndroom van Münchhausen by proxy het waard om verder te onderzoeken).

Individen die aan RSU lijden, hebben moeite met het onderscheiden van hun gedachten en echte waarnemingen, waardoor ze verstrikt en geheel afhankelijk raken, in een wereld van illusies. De symptomen variëren van milde misinterpretaties tot intense hallucinaties die hun dagelijks functioneren verstoren. Het syndroom

kan leiden tot gevoelens van isolatie, angst, domheid en verwarring. In ernstige gevallen leidt het tot moord (recentelijk laait deze variant wereldwijd weer op), kinderverkrachting (katholieke variant), uitsluiting van vrouwen en homo's (alle varianten) en travestie (katholieke en Grieks-Orthodoxe variant). Het hoofdkenmerk is een ziekelijke hunkering naar een placebo-ondersteuning om het leven van alledag aan te kunnen.

De exacte oorzaak van het chromosoomdefect, dat zowel bij mannen als vrouwen voorkomt, is nog onbekend, en er is geen bekende afdoende behandeling voor RSU. Onderwijs en/of redelijke gesprekken werken nauwelijks. Zwarte scherpe humor doet sommigen 'ontwaken', maar de resultaten blijven tegenvallen. Ongeveer 98 procent van de mensheid lijdt in meerdere of mindere mate aan het Up-syndroom in zijn ontelbare variaties, wat genezing en onderzoek naar genezing ernstig bemoeilijkt.

Onderzoekers, klinici en atheïsten blijven zich inspannen om een beter begrip te krijgen van RSU en om effectievere behandelingsmethoden te ontwikkelen voor deze complexe mentale aandoening, die een enorme aanslag op de samenleving en de vooruitgang vormt. Lijders aan de aandoening weigeren vaak mee te werken aan onderzoek en zijn immuun voor religiekritiek. Ontkenning van hun ziekte is meer regel dan uitzondering.

De ziekte heet in de volksmond: GODSDOLHEID.

* Uit: Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders. Pag. 666. Editie 2023. Het diagnostisch en statistisch handboek van psychische stoornissen is een Amerikaans classificatiesysteem voor psychische aandoeningen, uitgegeven en opgesteld door de American Psychiatric Association. Het boek dient in Nederland, Australië, Nieuw-Zeeland en Noord-Amerika als de standaard in de psychiatrische diagnostiek.

Bijsluiter/gebruiksaanwijzing

De honderd epistels van vijfhonderd woorden elk zijn onderverdeeld in vier categorieën. U kunt vooraan bij epistel 1 beginnen of het categoriegewijs aanpakken. U moet ze zien als honderd ‘pillen’ die u tot zich kunt nemen.

De volgorde van inname kunt u zelf bepalen. U kunt wel het beste de kuur afmaken om zeker te zijn van volledige genezing en geen kans op terugkeer van de aandoening.

Als u de indruk hebt dat u al eerder geen symptomen van uw godsdolheid meer ondervindt, dan kunt u stoppen als u andere dringende zaken te doen hebt.

U kunt uw eigen (slik)tempo bepalen. Elke dag één óf alles in een ruk uitlezen, heeft geen effect op de werkzaamheid.

Samenstelling:

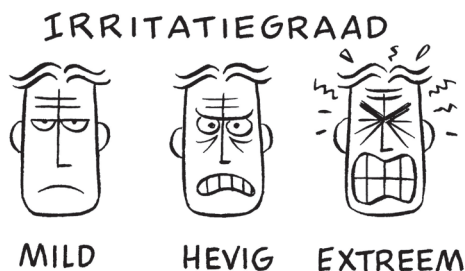
De epistels liggen niet allemaal even zwaar op de maag, omdat er luchtigheid aan is toegevoegd. Het verschilt per categorie wat het tweede werkzame bestanddeel is:

Dommig	Je denkt: het is te gek voor woorden dat ze zo stom zijn.
Van de pot gerukt	Je denkt: hoe kwaadaardig kun je het hebben.
Serius	Je denkt: goed om te weten.
Seks	Je denkt: wat een benepenheid.

De vier categorieën versterken elkaars werking.

Bijwerking voor theïsten en irritatieschaal:

Gelovigen kunnen ondanks het bestandsdeel 'humor' last krijgen van irritatie-aanvallen. Om enigszins voorbereid te zijn, is er een inschatting gemaakt van de vermoedelijke mate van irritatie die elk epistel zou kunnen opwekken, onderverdeeld in drie niveaus.

1. **Mild:** bestrijding van het onderwerp wordt vanwege het onnozele karakter enkel koddig te kijk gezet. De gelovige kan er wel een beetje om lachen met kiespijn. Lichte jeuk.
2. **Hevig:** bestrijding van het onderwerp wordt vanwege de verwerpelijke inhoud flink aangepakt en daardoor als pijnlijk ervaren. Het is voor de gelovige nog wel te ondergaan. Irritante jeuk.
3. **Extreem:** bestrijding van het onderwerp wordt vanwege het kwaadaardig en moreel onaanvaardbaar karakter zwaar onder vuur genomen. De gelovige wordt tot het diepst van zijn wezen geraakt. Ondragelijke jeuk.